

5.2.1 Kommissionens beføjelser er således temmelig vide og omfatter også adgangen til selv at fastlægge (andet led), i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser den kan pålægge en medlemsstat at tilbagekalde eller ændre en beslutning. EØSU bemærker, at hvor Kommissionen i forbindelse med de foranstaltninger, der vedrører første og tredje led, udfører sin institutionelle opgave med at koordinere og gennemføre de beslutninger, som Rådet har taget eller godkendt, kan den i forbindelse med de foranstaltninger, der vedrører andet led, udøve sine beføjelser på en måde, der afviger fra det normale, hvilket dog, alt taget i betragtning, er berettiget af omstændighederne, og hvilket EØSU bestemt ikke er imod.

Bruxelles, den 5. juli 2006

5.2.2 Overordnet mener EØSU, at beslutningen om at kontrollere alle former for transaktioner foretaget af borgerne, herunder handels- og toldtransaktioner, påvirker den fri handel og er en politisk beslutning truffet af EU og medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive kompetenceområder. Det er selvfølgelig Kommissionen, der gennemfører disse beslutninger.

5.2.3 EØSU håber ikke, at reformen af toldsystemerne forrykker den balance, der er nødvendig mellem den frie handel og brugernes og slutbrugernes sikkerhed, og håber, at den gennemføres med respekt for de faglige kvalifikationer hos toldpersonalet og importørernes/eksportørernes ansatte.

Anne-Marie SIGMUND

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om Hvidbog om politikken for finansielle tjenesteydelser for perioden 2005–2010

KOM(2005) 629 endelig

(2006/C 309/06)

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 1. december 2005 under henvisning til EF-traktatens artikel 262 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om: *Hvidbog om politikken for finansielle tjenesteydelser for perioden 2005–2010*

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som udpegede **Edgardo Iozia** til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 31. maj 2006.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 428. plenarforsamling den 5. og 6. juli 2006, mødet den 5. juli 2006, følgende udtalelse med 152 stemmer for, 1 imod og 9 hverken for eller imod:

1. Konklusioner og forslag

1.1 EØSU bifalder Kommissionens forslag om at bruge de kommende fem år til en *dynamisk konsolidering* af finansindustrien ved at gennemføre og styrke den gældende lovgivning og samtidig forsøge at undgå for mange reguleringstilføjelser (såkaldt *forkromning*), for så vidt som det er i tråd med Lissabon-strategien og respekterer de særlige forhold, der gør sig gældende i den europæiske sociale model.

1.2 Det er efter EØSU's mening afgørende at vurdere tilsynsmyndighedernes rolle og opgaver meget nøje og tilskynde til bedst mulig koordinering i henhold til det, der er fastlagt for Lamfalussy-processens niveau 3-udvalg.

1.2.1 EØSU mener, at **tiden ikke er moden til oprettelse af én enkelt europæisk tilsynsmyndighed**, som i fremtiden kan hjælpe med til at fremme integrationen af markeder, men

finder det nyttigt at foreslå de europæiske myndigheder at **udpege en hovedtilsynsmyndighed**, i moderselskabets hjemland, som skal pålægges opgaven også at føre tilsyn med aktiviteterne i filialer og datterselskaber i andre EU-lande. Det ville få indlysende fordele for virksomheder med en europæisk dimension og forbrugerne.

1.3 Forbedringen af effektiviteten i forbindelse med finansielle transaktioner ligger til grund for, at de finansielle aktiviteter får stadig større indflydelse på økonomien (der tale om en form for sammenfletning mellem finanssektoren og økonomien). Dette fænomen skaber et betydeligt økonomisk og beskæftigelsesmæssigt udviklingspotentiale i finanssektoren; det kan få negative konsekvenser for økonomien som helhed. Den store rolle, som børsmarkederne spiller i kraft af den såkaldte »shareholder value«, kan kollidere med de industrielle strategier.

Det kommercielle og finansielle pres på virksomhedslederne kan skabe problemer på lang sigt og afføde ikke gennemtænkte overtagelsestilbud, hvoraf en stor del — har det vist sig — inden for kort tid fører til tab af formuer.

1.3.1 Det skal dog erindres, at som følge af konsolideringsprocessen sker der i det mindste på kort og mellemlang sigt et fald i beskæftigelsen inden for finansindustrien, **som giver næring til stigende usikkerhed blandt de ansatte i sektoren**. EØSU understreger, at der bør tages hensyn til de sociale konsekvenser af konsolideringen og håber, at medlemsstaterne vil **vedtage passende sociale afbødeforanstaltninger og støtte programmer for faglig uddannelse og omskoling**, som er afgørende for opfyldelsen af målene i Lissabon-strategien.

1.4 EØSU tilslutter sig målsætningerne om forenkling, kodificering og klarhed for at gennemføre »bedre regulering« og roser i den forbindelse Kommissionen for at gennemføre løbende, hyppige og åbne høringer med alle berørte aktører og følge op på hvert enkelt forslag med en grundig konsekvensvurdering, som også omfatter den sociale og miljømæssige dimension samt eksternaliteterne i hele det økonomiske system.

1.4.1 EØSU beder om, at arbejdet i forbindelse med handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser gøres mere synligt og debatteres mere også uden for ekspertkredse.

1.5 EØSU tilslutter sig Kommissionens foreslåede initiativ om at udstede en meddelelse/henstilling vedrørende UCITS for at imødegå de påpegede eksisterende hindringer for disse finansielle instrumenters frie bevægelighed.

1.6 Det er vigtigt at styrke forbrugeroplysning, finansieringskultur og forbrugerbevidsthed. Kommissionens intention om at iværksætte specifikke initiativer sammen med de europæiske forbrugerorganisationer hilses velkommen, men Kommissionen bør mere aktivt tilskynde medlemsstaterne til at igangsætte mere formaliserede former for aktørdeltagelse på nationalt plan. EØSU er rede til at bidrage til disse initiativer ved selv at arbejde sammen med forbrugerråd og nationale økonomiske og sociale råd.

1.7 De nuværende tilsynsregler, som er forskellige i medlemsstaterne, pålægger virksomhederne store krav om regnskabsudarbejdelse og selskabsoplysninger. Vedtagelsen af de internationale regnskabsstandarder (IFRS) kunne være den ideelle lejlighed til at harmonisere denne oplysningspligt på europæisk plan. Vedtagelsen af de internationale regnskabsstandarder (IFRS) kunne være en ideel lejlighed til at harmonisere denne oplysningspligt på europæisk plan. EØSU påpeger, at IASB, som er et privat finansieret internationalt standardiseringsorgan, ikke fuldt ud afspejler de verdensøkonomiske realiteter, og håber, at det vil være rede til at indlede et internationalt samarbejde med andre organer, såsom Kommissionen.

1.8 Hvad angår de foreslåede direktiver for detailmarkedet forbeholder EØSU sig ret til at udtale sig specifikt om direktivet

om betalingstjenester, som bør vedtages snarest muligt, og direktivet om forbrugerkredit, som udvalget er ved at udarbejde en udtalelse om. Hvad angår direktivet om realkredit, nærer EØSU dog begrundet tvivl om det realistiske i at skabe et integreret realkreditmarked på kort sigt. Hvad angår clearings- og afviklingssystemerne, vil EØSU hilse vedtagelsen af et rammedirektiv velkommen.

1.9 Kommissionen har udtrykt betænkeligheder med hensyn til vedtagelsen af de såkaldte »26. ordninger« på området finansielle tjenesteydelser. EØSU noterer sig dette og erklærer, at det er rede til — når forslagsstillerne har fremlagt betingelserne for den konkrete anvendelse — at vurdere disse, som altid bør medtænke forbrugernes interesser og merværdien for dem.

1.10 Med hensyn til fremtidige initiativer har EØSU vist:

— nytten af tiltag på UCITS-området, som sigter på at **side-stille lovfæstede standarder** for livsforsikring, der er tilknyttet investeringsfonde (unit-linked policies), med andre finansielle produkter,

— vigtigheden af at **sikre adgang til en bankkonto**,

— nødvendigheden af at **fjerne hindringer for bankkontis bevægelighed på tværs af grænserne**.

1.11 EØSU er overbevist om, at kvaliteten af de europæiske standarder for regulering af finansielle tjenesteydelser er meget høj, og at EU kan se frem til at blive et referencepunkt for alle de andre lande. Europa bør indlede en dialog med de nyindustrialiserede lande (som f.eks. Indien, Brasilien og Kina), som Kommissionen foreslår, og med udviklingslandene, der har brug for stor hjælp til at udvikle deres marked for finansielle tjenesteydelser.

1.12 EØSU støtter alle europæiske og nationale institutioner i deres bekæmpelse af kriminalitet og terrorisme. Også her hvor Kommissionen understreger nødvendigheden af, at det finansielle system fuldt og kontinuerligt samarbejder med de kompetente myndigheder, støtter og gentager EØSU denne henstilling til både finansielle institutioner og kompetente myndigheder, som bør informere de finansielle formidlere om opfølgningen på deres indgivne oplysninger.

2. Indledning

2.1 Hvidbogen om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) fastsætter adskillige mål, som skal opfyldes, for at fremme en **dynamisk konsolidering** af sektoren for finansielle tjenesteydelser i erkendelse af, at et effektivt finansmarked er en afgørende forudsætning for udvikling og økonomisk vækst. Nøgleordet i hvidbogen er dynamisk konsolidering, som på trods af de allerede opnåede betydningsfulde resultater med handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser 1999-2005 (FSAP) påpeger, at målet er at fjerne de hindringer, som stadig eksisterer, for finansielle tjenesteydelsers og kapitalens fri bevægelighed.

2.2 Lovgivningens afgørende rolle, når det gælder de finansielle markeders effektivitet, berettiger den opmærksomhed og fokus, hvormed hvidbogen understreger behovet for at gennemføre og styrke eksisterende lovgivning og **samtidig undgå for mange reguleringstilføjelser** (såkaldt *forkromning*).

2.3 Analysen af lovgivningsrammen må omfatte **overvejelser omkring begrænsninger, opgaver og koordineringsansvar for tilsynsmyndighederne i EU**. I den nuværende situation er opretholdelsen af et nationalt grundlag for tilsyn stadig den bedste måde at beskytte og sikre forbrugerne og investorerne, men det er vigtigt at erkende to problemstillinger, som denne tilgang indebærer.

2.3.1 Udøvelse af tilsyn, som ikke er integreret på overnationalt niveau, begrænser i høj grad integrationen af markederne. Det er derfor nødvendigt at **tilskynde til og styrke et tæt samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder**. Risikostyring i de store europæiske banker, som opererer i flere medlemsstater, gennemføres på koncernniveau på et konsolideret grundlag. Tilsynsmyndighederne bør have mulighed for at foretage en korrekt vurdering af disse store europæiske koncerners risikoprofil.

2.3.2 Opretholdelsen af de omfattende beføjelser til de nationale tilsynsmyndigheder må ikke være en lejlighed til at øge de hindringer for dynamisk konsolidering i EU, som hvidbogen ønsker fjernet gradvist.

3. Generelle bemærkninger

3.1 EØSU fremførte i en nylig udtalelse sine bemærkninger til grønbogen om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010). Da hvidbogen medtager mange af de fremsatte forslag, gentager EØSU de allerede fremførte vurderinger på sammenfattende vis i denne udtalelse ⁽¹⁾.

3.1.1 Hvidbogen fremhæver **mulighederne for økonomisk vækst og flere ansatte i sektoren for finansielle tjenesteydelser**. Udvalget mener imidlertid, at denne vigtige hypotese i hvidbogen bør være genstand for grundige og realistiske overvejelser under hensyntagen til forskellige allerede veldokumenterede kendsgerninger.

3.2 Konsolidering af sektoren kan fremme større effektivitet og stordriftsfordele, der i sidste ende kan medføre fordele for indehavere af andele af formidlers risikokapital (gennem større afkast af investeret kapital) og brugere af finansielle tjenesteydelser (gennem nedbringelse af forbundne omkostninger).

3.3 Der eksisterer imidlertid konkrete beviser, som dokumenterer **et fald i ansatte inden for den finansielle industri som følge af konsolidering, der giver næring til voksende usikkerhed blandt ansatte i sektoren**. Man kan ikke skjule

den kendsgerning, at de fremlagte forretningsplaner i forbindelse med fusioner og virksomhedsovertagelser først og fremmest fokuserer på besparelser forbundet med lavere udgifter til personale. **På kort sigt omsættes konsolideringen til et nettotab af arbejdspladser. Det bør imidlertid anerkendes, at konsolideringen giver plads til udvikling af tjenesteydelser og innovative aktivitetsområder, som samtidig har positiv indvirkning på beskæftigelsen**. En mindskeelse af de hindringer, som forhindrer udbydere af tjenesteydelser at udnytte synergien i grænseoverskridende fusioner fuldt ud, kan gøre det muligt for bankerne at frembringe deres tjenesteydelser med lavere omkostninger og muliggøre prispolitikker, der er mere favorable for kunderne og således fremme større efterspørgsel. Hertil kan føjes finansielle formidlers tilskyndelse til at investere med positive resultater for bl.a. beskæftigelsen til følge. Med undtagelse af særlige sektorer såsom telecentre og de såkaldte bagkontorer tiltrækker disse nye arbejdspladser generelt mere højtuddannede og vellønnede erhvervsprofiler.

3.4 Selvom det således forudsættes, at konsolideringen af sektoren ikke får direkte negative følger for beskæftigelsen, understreger EØSU kraftigt, at **man ikke må overse det spænd i tid og med hensyn til erhvervs kvalifikationer, som forløber mellem tabet af eksisterende arbejdspladser og skabelsen af nye**. Når fokus flyttes fra beskyttelse af arbejdspladser til muligheden for at finde et job, bør medlemsstaterne ud over passende sociale afbødeforanstaltninger også sørge for at støtte programmer for faglig uddannelse og omskoling.

3.5 Hvis arbejdstagerne kan se, at deres kvalifikationer og kompetencer også let kan bruges i en økonomi i hastig udvikling, vil de bedre kunne acceptere den mindre jobsikkerhed, som følger af den dynamiske konsolidering af sektoren. **Ud over at blive betragtet som et instrument til at dæmme op for social ustabilitet bør faglig uddannelse også betragtes som et afgørende og nødvendigt element for langsigtet succes med planen for dynamisk konsolidering og mere generelt med Lissabon-strategien, hvis mål er at gøre EU til verdens stærkeste »vidensøkonomi«**. Der bør endvidere skabes et passende socialt net, som kan være med til at afbøde de ofte alvorlige følger af en sådan omstillingsfase.

4. Særlige bemærkninger

4.1 Bedre regulering

4.1.1 Der opstilles tre styrende principper for forbedringen af lovgivningen: **forenkling, kodificering og klarhed**. Det er vigtigt at fortsætte i denne retning for at sikre den nødvendige sammenhæng mellem foranstaltninger, nem anvendelse og ensartet gennemførelse.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 17.3.2006.

4.1.2 EØSU bifalder Kommissionens forslag til bedre regulering. Især bakker det op om Kommissionens tilsagn om at gennemføre **løbende, hyppige og åbne høringer med alle berørte aktører** og altid følge op på hvert enkelt forslag med en **konsekvensvurdering**, som fokuserer på økonomiske fordele og omkostninger i bred forstand og dermed også omfatter den **sociale og miljømæssige dimension**. Det er også vigtigt, at den sammen med Rådet og Parlamentet vil forbedre lovgivningen og eksternaliteterne i hele det økonomiske system.

4.1.3 EØSU er enig med Kommissionen i, at der ligger en stor udfordring i at få den europæiske lovgivning gennemført korrekt og rettidigt i de 25 medlemsstater, herunder også i lyset af kommende udvidelser, ligesom udvalget er enig i, at der **bør dæmmes op for den såkaldte forkromning**, bestående i ensidig vedtagelse af yderligere regler, som strider mod det indre markeds virkemåde. Rent faktisk **er de alt for forskelligartede nationale forbrugerbeskyttelsesregler en af de største hindringer for integrationen af de finansielle tjenesteydelser i EU**.

4.1.4 EØSU er enig i, at det er vigtigt med **efterfølgende evaluering af**, om reglerne har givet de ønskede resultater, og om udviklingen af markederne er i overensstemmelse med Lamfalussy-processen, i det mindste med hensyn til de sektorer, som den dækker.

4.1.5 Evalueringen af sammenhængen mellem EU-lovgivning og national lovgivning bør påbegyndes og starte med de **vigtigste sektorer**, eller hvor der kan være de største problemer med lovgivningsmæssig harmonisering og konsolidering som f.eks. i forbindelse med **udbredelse af og information om UCITS** (foreninger og institutter for kollektiv investering i værdipapirer). Øget konkurrence og effektivitet i denne sektor sker nødvendigvis også via større manøvreremagener med hensyn til udbredelse og markedsføring, der kraftigt hindres af en endnu ikke veldefineret lovgivningsramme. Kommissionens initiativ til at udarbejde en meddelelse/henstilling i 2006 og til november en grønbog om *formueforvaltning* er derfor helt på sin plads.

4.1.6 Kommissionen vil fremsætte forslag om at **samle de 16 gældende direktiver på forsikringsområdet i ét enkelt direktiv**. EØSU støtter dette forslag til kodificering og ser det som et glimrende eksempel til efterfølgelse også på andre områder »gennem vedtagelse af« retsakter, der samler, forenkler og omordner forskellige områder, der behandles i flere direktiver.

4.1.7 EØSU finder det også nyttigt at tage **overtrædelsesprocedurer i anvendelse**, når der registreres ukorrekt gennemførelse eller anvendelse af de europæiske regler. Det bør imidlertid bemærkes, at Kommissionen i den senere tid har været under Rådets store indflydelse og i stadig mindre grad anvendt disse procedurer.

4.1.8 I forbindelse med forbedring og rationalisering af sektoren for finansielle tjenesteydelser i det dannede må **problemerne omkring oplysning, uddannelse og bevidstgørelse af forbrugerne**, som er afgørende for en hvilken som helst lovgivningsrammes effektivitet, ikke overses. Hensigten om at **iværksætte specifikke aktioner på europæisk plan sammen med repræsentative forbrugerorganisationer og repræsentanter for den finansielle industri** er derfor meget god, men Kommissionen bør arbejde mere på at få denne praksis gjort om ikke obligatorisk så i det mindste stærkt tilrådelig på nationalt plan. **Det europæiske nyhedsbrev** er overordnet set et glimrende initiativ, men det er vigtigt at holde sig for øje, at oplysningsværktøjer bør være kendetegnet ved reelt at være tæt på forbrugerne. EØSU opfordrer Kommissionen til at spille en aktiv rolle over for Rådet og Europa-Parlamentet og finde frem til **mere formaliserede former for inddragelse af de berørte aktører på nationalt plan**, på samme måde som det, man agter at gennemføre på europæisk plan. Udviklingen af FIN-NET-netværket, der i øjeblikket er et ukendt instrument for de fleste forbrugere, bevæger sig i den rigtige retning. Med udsigt til en revision af FIN-NET's rolle anbefaler EØSU at inddrage forbrugerorganisationer, civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter og vil være rede til at støtte initiativet gennem f.eks. et specifikt tiltag i nationale forbrugerråd og økonomiske og sociale råd.

4.1.9 EØSU mener, at eftersom Kommissionen finder formidling af information til især forbrugere, investorer og ansatte i finansindustrien vigtig, **må det problematiske i, at dokumenterne er affattet på et bestemt sprog, ikke under vurderes**. Kommissionen bør være opmærksom på dette problem og drage den nødvendige omsorg for, at i det mindste de vigtigste dokumenter kommer til at foreligge på så mange sprog som muligt.

4.1.10 EØSU påskønner den **fokus, som er rettet mod forbrugere og ansatte i bank- og finansieringsvirksomheder**, ligesom bestræbelserne på regelmæssigt at høre dem, om emner, de berøres af. Markedsintegreringens merværdi ligger i forbrugerens tilfredshed, som opnås, hvis der har været den nødvendige fokus på de sociale konsekvenser af de truffede beslutninger. Førhen har direktiverne på det finansielle område dog ikke altid fulgt denne tilgang. De fremsatte bemærkninger under »Generelle bemærkninger« understreger kraftigt dette analyseperspektiv.

4.1.11 Hvad angår **samspillet med andre områder af EU's økonomiske politik**, har EØSU allerede påpeget, at **momsstyret** for de store europæiske koncerner ^(?) kan være en hindring for styrkelsen af de finansielle tjenesteydelser, og udvalget glæder sig over, at Kommissionen i den forbindelse agter at fremsætte et lovforslag. Der bør imidlertid foretages en meget nøje vurdering af de økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af en dog ønskelig harmonisering af momsordningen. EØSU har allerede påpeget, hvordan den nuværende

(?) EUT C 65 af 17.3.2006.

situation kan hindre fuld integrering og udvikling af det finansielle marked. Udvalget ønsker derudover at gøre opmærksom på problemet med **udflytning, som kan blive forstærket af ikke-harmoniserede beskatningsvilkår** med negative følger for beskæftigelsen, tjenesteydelsernes kvalitet og systemets overordnede pålidelighed. EØSU håber, at der fortsat vil blive foretaget grundige overvejelser af spørgsmålet, også i lyset af de ofte alt andet end gode resultater af denne fremgangsmåde.

4.2 Den rette regulerings- og tilsynsstruktur

4.2.1 Udvalget bifalder helt klart målet om at sikre **større koordinering mellem markedernes tilsynsmyndigheder**. Det kunne opnås ved at tildele en **stadig større og afgørende rolle til niveau 3-udvalgene** og harmonisere ansvarsområderne for deres medlemmer under Lamfalussy-processen som led i færdiggørelsen af EU's rammelovgivning. Det kunne for det første lette Kommissionens arbejdsbyrde, for det andet mindske risikoen for den såkaldte *forkromning* fra medlemsstaternes eller tilsynsmyndighedernes side.

4.2.2 EØSU mener, at det i den aktuelle situation er for tidligt at oprette én enkelt europæisk tilsynsmyndighed, som skal være ansvarlig for koordineringen. Udvalget mener ikke desto mindre, at de nationale tilsynsmyndigheder bør samarbejde aktivt og vedvarende og arbejde hen imod **fælles adfærdskodekser og standardprocedurer**. Resultatet vil være større gensidig tillid, som er det første skridt i retning af etablering af en europæisk tilsynsmyndighed for store finans-, bank- og forsikringskoncerner i flere medlemsstater. En af de første vigtige beslutninger bør være at udpege en hovedtilsynsmyndighed i moderselskabets hjemland, som skal være ansvarlig for tilsynet med filialer og datterselskaber i andre europæiske lande. Multinationale selskaber og tilsynsmyndigheder kunne effektivt drage nytte af det indre marked ved ikke hele tiden at skulle fremlægge regnskaber og regnskabsoplysninger og forholde sig til forskellige nationale regelsæt.

4.2.3 Den anvendte metode i f.eks. direktivet om markedsmissbrug bør fremmes. Fremlæggelsen af et meget detaljeret direktivforslag har sikret høj grad af ensartethed i den efterfølgende gennemførelse og overlod lovgiverne et stort ansvar: dette ansvar blev også delt på europæisk plan ved at specificere, hvilke opgaver der skulle overføres til de forskellige tilsynsmyndigheders ansvarsområder.

4.2.4 **Vedtagelsen af de internationale regnskabsstandarder (IFRS)** var en vigtig lejlighed til at harmonisere virksomhedsledelsens regnskabsaflæggelse og bringe den på linje med moderne standarder. Det kan også være en mulighed for at **harmonisere de typer af data på europæisk plan, som formidlerne skal fremlægge for deres respektive tilsynsmyndigheder**. EØSU mener, at med vedtagelsen af IFRS er der ikke længere grund til at udsætte eller forsinke forfølgelsen af dette mål, som er en vigtig forudsætning for effektiv og

virkningsfuld koordinering og samarbejde omkring tilsyn på europæisk plan. Der bør dog foretages en tilpasning til tilsvarende mål for det europæiske Solvency II-projekt. De virksomheder, som endnu ikke har harmoniseret deres regnskaber og konsoliderede regnskaber med IFRS bør imidlertid ikke stilles ugunstigt i forhold til virksomheder, som er forpligtet til det.

4.3 Igangværende og kommende lovgivningsinitiativer

4.3.1 Igangværende initiativer

4.3.1.1 Detailbankvæsenet er omfattet af tre betydningsfulde initiativer. Hvad angår initiativet vedrørende **realkredit**, har EØSU^(?) allerede udtrykt visse begrundede betænkeligheder med hensyn til gennemførligheden af integreringen af markedet i lyset af de juridiske implikationer og store vanskeligheder, som er blevet fremført i en nyere udtalelse. EØSU afventer Kommissionens tilgang og svar på de fremførte indsigelser.

4.3.1.2 De ændringer, som Kommissionen har foreslået til direktivet om forbrugerkredit, der for tiden behandles af Parlamentet, forbedrer det foregående forslag uden dog at imødekomme forbrugernes behov fuldt ud. EØSU afventer resultatet af behandlingen og håber, at direktivet hurtigt vil blive vedtaget.

4.3.1.3 **Direktivet om betalingstjenester** spiller også en vigtig rolle. Der er stadig et gråzoneområde omkring grænseoverskridende betalingstjenester. Det finansielle system bør underkaste sig de regler, som Generaldirektoratet for Konkurrence har fastlagt om konkurrence, gennemsigtighed og sammenlignelighed. Oprettelsen af et fælleseuropæisk betalingsområde (SEPA) inden 2010 er et ambitiøst og ønskeligt mål, som vil gøre grænseoverskridende betalingstjenester mere effektive og være en garanti for forbrugerne. Der bør dog tages hensyn til, at effektive og billige systemer (f.eks. systemet med direkte debitering) allerede anvendes i nogle medlemsstater. Når SEPA gennemføres, bør brugernes interesser imødekommes, og der skal skabes en merværdi. EØSU er for tiden ved at udarbejde en udtalelse specifikt om betalingstjenester, hvori udvalget vil fremlægge en detaljeret vurdering.

4.3.1.4 Revisionen af **begrebet kvalificerede aktieposter**, som sker gennem ændring af artikel 16 i bankdirektiverne og artikel 15 i forsikringsdirektivet, er et vigtigt tiltag, når det gælder om at forebygge, at tilsynsmyndigheder kan lægge hindringer i vejen for en afbalanceret udvikling af det indre marked ved at bruge forsigtighedskriterier i ledelsen af finansielle systemer som et påskud. EØSU mener, at et systems stabilitet bedst sikres ved at forbedre systemets effektivitet i stedet for at sætte begrænsninger for overdragelsen af kontrollen med virksomheder.

(?) EUT C 65 af 17.3.2006.

4.3.1.5 Hvad angår **clearings- og afviklingssystemer** har fraværet af en lovgivningsramme været med til at fastholde store indirekte omkostninger og reelt misbrug. Grænseoverskridende infrastrukturer til afvikling og clearing er langt dyrere og mindre effektive end indenlandske. EØSU så gerne, at der udarbejdes et rammedirektiv for at øge de europæiske operatørers konkurrenceevne, ikke mindst i forhold til internationale konkurrenter. Et effektivt og velordnet marked tiltrækker investeringer, og de er nødvendige, hvis Europa virkelig vil forfølge målene om økonomisk vækst og øget beskæftigelse.

4.3.2 Igangværende overvejelser

4.3.2.1 EØSU er enig i Kommissionens vurderinger hvad angår uberettigede barrierer for fuld gennemførelse af kapitalens frie bevægelighed og grænseoverskridende investeringer.

4.3.2.2 Kommissionen har udtrykt betænkeligheder med hensyn til de såkaldte **»26. ordninger« inden for finansielle tjenesteydelser. På den anden side har princippet om minimumsharmonisering skabt for mange forskelle. Hjemlandsprincippet** har været et fantastisk godt instrument for liberaliseringen og konkurrencen i EU. Jo større **gensidig tillid** der er til den nationale lovgivning i de enkelte medlemsstater, desto mere accepteres princippet af medlemsstaterne. Derfor er fuld **lovgivningsmæssig harmonisering en vigtig faktor, som nærer og styrker disse tillidsbaserede forbindelser**, der er grundlaget for gradvis opbygning af en fælles kultur. Det bør føre til harmonisering af afgørende bestemmelser i kontrakter om finansielle tjenesteydelser. EØSU ønsker på den anden side at påpege, at der hidtil ikke er fremført noget bevis på den (konkrete) anvendelighed af 26. ordningerne, og at Kommissionen under alle omstændigheder bør iværksætte en grundig undersøgelse af dens anvendelse. EØSU har i en nyere udtalelse fremført, at »[den] såkaldte »ordning 26« (...) kunne være en brugbar løsning, hvis man efter en grundig undersøgelse af love og kontrakter i alle 25 medlemsstater har fået vished om, at det »parallelle« instrument ikke strider imod de gældende regler og love i nogen af dem. **Standardisering bør dog under ingen omstændigheder hindre udbuddet af nye produkter og på denne måde bremse innovation«** (4).

4.3.3 Kommende initiativer

4.3.3.1 EØSU har i en nylig udtalelse om grønbogen fra juli 2005 peget på det **nyttige i at ændre UCITS** (5). »Investeringsfondene konkurrerer med finansielle produkter såsom livsforsikring tilknyttet investeringsfonde (unit-linked policies), som investorerne ser som et produkt af samme type, selv om de er underlagt en helt anden lovgivning. Dette kan fordreje investorerne valg og give negative konsekvenser, hvad angår omkost-

ninger og risikoniveau for de pågældende investeringer. EØSU mener ikke, at man kan takle problemet med mindre konkurrence ved at lempe de påkrævede begrænsninger og garantier i relation til investeringsfondene. Det vil derimod være ønskeligt med en skærpelse af de lovfæstede standarder, således at de finansielle produkter, som i praksis opfattes som et direkte alternativ til investeringsfondene, underkastes lovkrav svarende til dem for investeringsfonde.« Ubalancen i kravene til fonde og livsforsikring tilknyttet investeringsfonde, den kun delvise udvikling af det europæiske pas på grund af de hindringer, som nogle tilsynsmyndigheder fortsat lægger i vejen, manglende gennemsigthed omkring omkostninger ved især opsigelse samt markedsopsplitning og de høje omkostninger er nogle af de påviste problemer. EØSU er imidlertid betænkelig ved tendensen til, at der i nogle medlemsstater udvikles fonde med garanteret kapital uden noget krav om, at moderselskabet skal besidde passende egne midler med det resultat, at forbrugerne ikke er tilstrækkelig dækket i tilfælde af særlig ugunstige markedsudviklinger. EØSU opfordrer Kommissionen til at rette op på denne mangel og fastlægge passende egenkapitalkrav for de selskaber, som tilbyder fonde med garanteret kapital, og sikre et specifikt og passende tilsynsniveau. EØSU er særlig bevidst om bestræbelserne på at opnå mere effektive UCITS, især fordi de udgør en betydelig del af pensionsfundsordninger og derfor kan bidrage til løsningen af det problem, som med rette blev påpeget i hvidbogen, dvs. finansieringen af det enorme pensionsunderskud, som størstedelen af de europæiske landes økonomier er berørt af.

4.3.3.2 EØSU er enig med Kommissionen med hensyn til betydningen — som ikke kun er økonomisk — af at have **adgang til en bankkonto**. I en moderne økonomi betyder det at have en bankkonto en form for økonomisk borgerskab for den enkelte borger. I visse EU-medlemsstater er denne borgerret lovfæstet, og det finansielle system pålægges at sikre, at grundlæggende banktjenester udbydes til et minimum af omkostninger. I andre medlemsstater er selskaberne ved at udvikle større bevidsthed på dette område og tilbyder for få euro om måneden en pakke af tjenesteydelser i tilknytning til anfordringskontoen.

4.3.3.3 Målet om at **fjerne hindringer for mobiliteten af bankkonti på tværs af grænserne** hilses velkomment og kan være med til at få sænket bankernes gebyrer. Muligheden for at åbne en bankkonto online kunne helt konkret bringe målet om at sikre intraeuropæisk mobilitet for bankkonti inden for rækkevidde. Der bør dog tages hensyn til, at ikke alle forbrugere har it-kendskab. Kommissionen bør foreslå et tilfredsstillende alternativ for denne gruppe, som ofte tilhører den svagere del af befolkningen. Det bør understreges, at kun konsolideringen af et effektivt og konstruktivt samarbejde mellem

(4) EUT C 65 af 17.3.2006.

(5) EUT C 110 af 17.5.2006.

tilsynsmyndighederne, kan give denne mulighed konkret form. Kommissionen har den 16. maj 2006 ⁽⁶⁾ i forlængelse af forslagene i hvidbogen besluttet at lade en ekspertgruppe undersøge spørgsmålet om kundemobilitet i forbindelse med bankkonti.

4.4 Den eksterne dimension

4.4.1 Kommissionens ambitiøse mål om, at Europa må spille en ledende rolle ved fastsættelsen af standarder på globalt plan, hilses helt klart velkommen. På linje med henstillingerne fra Doha-runden håber EØSU også, at Europa kan lede de mest udviklede lande til at påtage sig opgaven med at yde de mindre udviklede lande teknisk og økonomisk bistand vedrørende lovgivning og gennemførelse af vedtagne aftaler og standarder. Den fremadskridende internationale integration bør også tage hensyn til de **svageste økonomiers behov** og for at tiltrække investeringer. EØSU har tillid til, at Kommissionen vil holde sig

disse behov for øje under forhandlingerne og dialogen med de andre lande med en mere avanceret økonomi.

4.4.2 EØSU arbejder aktivt for at bekæmpe kriminel anvendelse af finansielle systemer, og støtter Kommissionen og de øvrige europæiske institutioner i deres kamp mod alle former for kriminelle aktiviteter, som i øvrigt ofte er forbundet med international terrorisme. Der er mange former for økonomisk kriminalitet: erhvervsmæssigt og kommercielt svig, hvidvaskning af penge, skatteunddragelse og korrupsion. Ofte anvendes systemerne for de finansielle tjenesteydelser til kriminelle formål. EØSU opfordrer de finansielle institutter til at hjælpe de kompetente myndigheder på bedst mulig vis, og sidstnævnte bør på den anden side tage tilstrækkelig notits af de finansielle institutters anbefalinger. Hvis de finansielle institutter holdes tilstrækkelig underrettet om opfølgningen på de oplysninger, som de har indbragt for myndighederne i forbindelse med mistænkelige transaktioner, vil de være mere motiverede til at fortsætte og fremskynde de nødvendige bestræbelser.

Bruxelles, den 5. juli 2006

Anne-Marie SIGMUND

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽⁶⁾ Kommissionens afgørelse 2006/355/EF af 16. maj 2006 om nedsættelse af en ekspertgruppe vedrørende kundemobilitet i forbindelse med bankkonti (EUT L 132 af 19.5.2006).